

Arta. II

est. 2, n.º 15

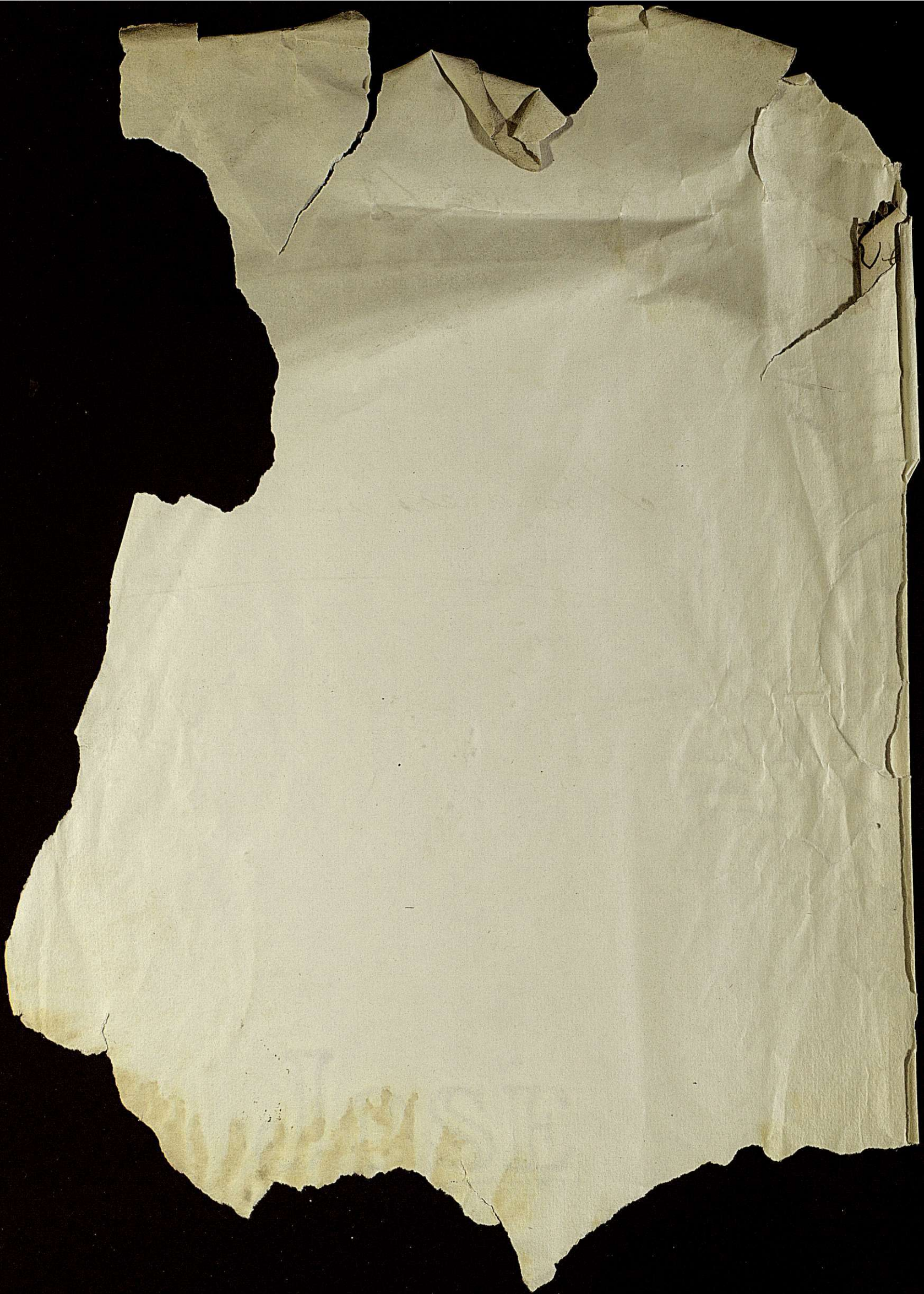
Legajo 15

ajo

7

Misceláneas sin orden

A. 2/E. 1



Egloga.

Sicelides, mentos cantus memorate Camepe,
 Quis nemorum queruli tranquilla silentia turbant
 Pastores, Daphnum cum deflent lumine cassum,
 Vallibus inque casis echo gemebunda remittit,
 Quia jugis vapores conuolunt ardua calpes,
 Quaque nivora ferit Pirene vertice caelum,
 Ubi ubi cunsa colit spumoni litorea ponti
 Cantabrorum, oppositis et quibus distenditur arvis
 Celtiberum tractus, quibus ac interfluit quis,
 Intensa illa legens immensa, profundus Iberus:
 Tristis ubique sonat tristi querimonia cantu.
 Labeansum red vos nunc dicite ellura
 Pastorum querulus, pars hi non parva dolentium.
 Arxentes Moprus cecebat frigore xamor,
 Pondere quos multo iam nix confregerat ante:
 Hinc procul, occurrerem, ut vidit fons Memalca
 Quid gelidum toleras hic euam? mitte laborem
 Ingratum; hoc potius solem captemus in antro;
 Ambo captemus, tecum simul ipse manebo,
 Siquid ventis dum vis deseruiat: at tu
 Audis ut creber pastorum verberat aures
 Cantus, tum merito voces ac flebile carmen?
 Quid cessamus? atque nostrum quisque pignus amorem
 Exquirit Daphnum, voces dolon edat amaras:
 Insuper, Mopre, prior, vixidi successimus antro.
 Mopre. En ago: num melius quicquam leniore dolorem

Memal.

Mopre.

Quiverit? hic luctus miseris solatur amantes.
Nobis tunc nimirum, nimirum heu lacrymabile fatum!
Montibus hirci decus, nostris et cordibus aufert
Delicias Daphnum: non primi vidimus illum,
Hesperiam repetens ista cum contigit oras
Cunctaque festiva sonuerunt litorea plausu.
Audebant animi dilectos exire vultus:
Crevit amor visus, insipaque mansit imago
Cordibus: ex illo cunctis spes maxima Daphni
Daphni magnus amor: sed tu, mors, omnia versas,
tu, fena, res turbas letas, et gaudia luctu
Miseris; quas parciunt homines, spes ludis inanes.
Inripe funereos mecum, mea fistula, ~~canus~~ cantus.
Ut coluit montes, auratis quos tagur undis
Alluit, incessit pariter, comitata, per agris
Prosperitas: ergo letos per florea iura
Solei pastor agens, tenui celebrabat aenea
Aurea secla: fides, amor, et populus alma bebat
Sylvas: quibus sua compebat mitia poma
Arboris; securus campos fundebat anator,
Et dulces gremio nato secura fovebat
Mater, nec placidos turbabant classica somnos:
Mantibus hic stragulis siliis, funesta quiescunt
Arma; bono cum fuerant hoc omnia Daphni.
Inripe funereos mecum mea fistula cantus.
Quum, equata solo, silium premissa patentes
Defensu: tubuere vias, etc ampla bubulcus

Strata: caput flumen tellus deforsa leuigul,
Arva secans, fuges deportat nautica pinnis:
Plurimus epurus secundat rivulus inde
Et lato agro lymphis et florida prata.
Munera Daphnis exant, eadem monumenta manebit.
Incepe funereis mecum, mea fistula, cantus.
Grandinis ut densus, veniens e nubibus, imber
Frondentem populatum humum, seu vortice torrens
Ut rapido, violentus aquas, rata leta revellit,
Immisceatque luto, ^{nudantur prata vineis} ~~causis~~ ~~ut~~ ~~abest~~,
Mutaturque soli facies, et latus arenis
Iquallet ager; Daphnum sic postquam fata tulerunt
Induit afflicto vultu ager omnis iberus.
Non festo agitare dies, sicut ante solebant,
Fontibus inducitur, subtex frondentibus umbra
Agreste cogitant, non exerceat choreas
Ad celeres calami modulos, non tempora senti
Congere pastores curant, nulli aena mulcent
Leti concentus, meorum dominatum in arvis.
Incepe funereis mecum, mea fistula, cantus.
Marmorcum lapidem, septum nigrante cupresso
Undique, temporibus Daphnis monumenta remotis,
Ducite, pastores, lapidique insculpite carmen:
Taurus ego, Felixque meus, dum prata colebam;
Omne meo inter Felix memorabor in ovum.
Desine funereis jam, desine, fistula, cantus.
Purior hoc Moprus: pastor quid fleverit alter

Dicitur, Illud; non omnia possumus omnes;
Interea nostris modis cessabit ascend.

D. Joachum Creva Pex